

Vlastimil Kybal

československý vyslanec
v Itálii 1920—1925

Vyslanec v Itálii 1920–1925

„Diplomacie znamená být důstojnými představiteli svého národa u národa cizího a pokornými dělníky spojujícími oba národy ve všech oborech lidské činnosti, pokud to má význam pro vzájemné styky.“ V. K.

Vybudování diplomatické služby bylo pro mladou československou republiku jedním ze základních pilířů zahraniční politiky. Když 1. ledna roku 1920 nastupoval na žádost ministra zahraničí Eduarda Beneše univerzitní profesor Vlastimil Kybal do diplomatických služeb, aby se ujal ambasády v Římě, zahájil svoji více než dvacetiletou službu mladému československému státu v cizině.

V Itálii na něj čekala celá řada úkolů: vybudovat materiální i personální základy zdejší ambasády, dořešit poválečné problémy ve vzájemných vztazích a připravit první mezistátní smlouvu. Vyslanectví v Itálii, které bylo jedním z 23 zahraničních úřadů ČSR, mělo zvláštní postavení především díky spolupráci Itálie a československého zahraničního odboje za první světové války, neboť Italské království patřilo mezi první zahraniční partnery díky tomu, že zde již během I. světové války sídlilo zastoupení pro řešení otázek vojenských, souvisejících s vybudováním legií. Vzhledem k tomu lze považovat za prvního diplomatického zástupce Milana Rastislava Štefánika. Skutečně prvním vyslancem v Itálii se stal však dr. Lev Borský (od 16. 10. 1918 jako čsl. zástupce, od 5. 11. 1918 jako chargé d'affaires), kterého po krátkém a nelehkém funkčním období vystřídal Dr. Vlastimil Kybal (1920–1925). Důležitost italské ambasády pro československou diplomacii naznačuje obsazování zdejšího úřadu významnými osobnostmi. Po

Budova čsl. vyslanectví v Itálii, ulice Luisa di Savoia, Řím

Kybalovi nastoupili před II. světovou válkou do úřadu ještě Dr. Vojtěch Mastný (1925–1932) a Dr. František Chvalkovský (1932–1938).

V době Kybalova působení v Římě procházela Itálie složitým vnitropolitickým vývojem, jehož mezníkem byl nástup Mussoliniho fašistické vlády v roce 1922. Velký vliv na vzájemné vztahy měla výrazná profrancouzská orientace československé politiky a řešení jihoslovanského problému, společným zájmem obou zemí byla snaha o trvalé uspořádání nástupnických států střední Evropy po rozpadu Rakouska-Uherska.

Již první rok své činnosti korunoval ve funkci prvního řádného vyslance Kybal recepce k oslavě 28. října 1920 spojenou s inaugurací trvalého sídla vyslanectví v jedné z nejkrásnějších římských čtvrtí, ve via Luisa di Savoia. Volba Vlastimila Kybala

Prezident T. G. Masaryk s Dr. Kybalem v roce 1924

pro funkci vyslance byla pro vzájemné vztahy velmi šťastná, protože Itálii dobře znal, jezdil sem již od počátku 20. století bádát do vatikánských archivů, byl jazykově velmi zdatný a měl celou řadu společenských kontaktů. Pro československou legaci v Římě u Quirinálu si stanovil náročný program, který měl zahrnovat politicko-diplomatickou činnost, jež by se měla odvíjet od priorit české politiky a jejího skloubení s prioritami politiky italské, což nebylo vždy lehké. V oblasti propagační bylo jeho cílem šířit znalosti o české síle obchodní, vojenské a kulturní, a to tiskem, přednáškami a spolky, výstavami uměleckými v Římě a Benátkách, koncerty a sportovními závody. Organizační činnost směřovala k založení a vybudování některých ústavů a kulturních podniků, mezi hlavní patřila Akademie umění v Římě, dále Ústav historický a archeologický. V obchodních vztazích byla základní otázka přístavu v Terstu a provozu československého obchodu v této tradiční zóně

Vlastimil Kybal v Miláně u československého pavilonu

a v oblasti finanční dořešení válečného dluhu Československa za zřízení, výstroj a vydržování čsl. legií a domobrany v Itálii. Tento dluh byl určen na 170 milionů italských lir.

V činnosti společenské Kybal považoval za důležité navázání kontaktů s českou menšinou žijící v Itálii, dokumentaci činnosti legií a organizace stipendií a pobytů umělců a kulturních akcí. Především však na osobnosti vyslance ležela příprava mezistátní italsko-české smlouvy, vybudování materiálního zázemí pro diplomatickou činnost a vytvoření pevných opěrných bodů pro všestranné československé aktivity v Itálii.

Jeho činnost byla doprovázena hustou sítí konzulátů (Terst, Miláno). Kromě toho Kybal vybudoval i síť honorárních konzulátů po celé Itálii, jejichž hlavním úkolem byla propagace mladého Československa a podpora obchodních vztahů. Na jeho základech a rozsáhlých aktivitách pak stavěla zahraniční činnost v Římě po desetiletí. Zahájil celou řadu každoročně se opakujících významných prezentací české kultury a obchodu v Itálii.

Vyslanec v Itálii 1920–1925

Za svoji činnost získal velkokříž řádu Italské koruny. Založil Historický ústav v Římě a položil základy pro PAVILON československého umění v Benátkách. Neúnavně budoval obraz mladého Československa propagačními a vědeckými přednáškami na politická, kulturní a historická témata, vytvářel podmínky pro vzájemné poznání obou států, organizoval delegace, konference a přátelská setkání. V diplomacii viděl nástroj pro soustavné sblížení obou národů na poli hospodářském a kulturním.

Připravil celou řadu politických návštěv, mj. prezidenta Masaryka a ministra zahraničí Eduarda Beneše, které vyvrcholily podepsáním Paktu o srdečné spolupráci mezi republikou Československou a Italským královstvím v květnu 1924, na němž se budovala další zahraniční spolupráce. Vlastimil Kybal byl jedním z kultivovaných představitelů československo-italských vztahů a orientoval je především na rozsáhlou kulturní spolupráci. I přesto, že se mu nepodařilo všechny plány uskutečnit, vytvořil pevné základy diplomatických, hospodářských a společenských vazeb ve složitém meziválečném období 1. poloviny 20. století.

Vlastimil Kybal na návštěvě v jedné z italských továren

Vydal **odbor kultury MěÚ Slaný**

ve spolupráci se

Společností přátel Itálie

k 50. výročí úmrtí historika a diplomata

Dr. Vlastimila Kybala

a 350. výročí založení slánského gymnázia

text © Irena Bukačová

Tisk Kočka Slaný A. D. 2008